

s. Małgorzata Prusak

Bl. Edmund Bojanowski

Mel- Podkład- fragment

Narrator

W białym dworku w Grabonogu

Ta historia się zaczyna

Tu Pan Edmund się urodził

Tutaj życie swe zaczynał

Był on bardzo grzecznym chłopcem

Słuchał mamy i tatusia

Ale często w łóżku leżał

Bo go kaszel ciągle dusił

Kiedy miał już cztery lata

Wtedy ciężko zachorował

Że już prawie byłby umarł

Ale cud go uratował

Jego dobra, mądra mama

Poprosiła wnet Maryję

„Błagam Ciebie Matko Boska

Spraw niech synek mój przeżyje”

Matka Boża wysłuchała

Łzy wylane zobaczyła

Prośba szczerą ją wzruszyła

Cud dla dziecka uprosiła

Mama z ojcem dziękowali

Za Edmunda uzdrowienie

Srebrne Oko Opatrzności

Darowali w swej hojności

Edmund też przez całe życie

Matce Bożej chciał być wdzięczny

Całym sercem ją ukochał

Do niej wznosił modły, śpiewał pieśni.

Lubił się Edmund uczyć

Bo chciał mądrym być Polakiem

Więc jak tylko trochę podrósł
Wyjechał na studia z dużym plecakiem

1. Rozmowa w salonie

Mel. poważna

Teofil

Dzisiaj nasz Edmund przyjeżdża
Bo już się uczyć nie może
Kaszleł mu ciągle dokucza
Żaden lekarz tu nie pomoże

Żona Teofila (Kordula)

Żeby tylko nie umarł biedaczek
ciepły pokój mu damy
Może trochę odpocznie i odżyje
Jak o niego dobrze zadbamy

Teofil

O Edmunda zadbać się nie da
On już tu w domu nie usiedzi
Już ja znam swojego brata
Częściej jego domem będzie wiejska chata

Żona

Tak, on zawsze był hojny i oddany
Dla wszystkich biedaków
Zresztą nawet jak był mały
Bawił się ciągle wśród wiejskich dzieciaków   *Wchodzi służący*

Służący

Panicz Edmund przyjechał

Teofil

Więc chodźmy go przywitać
I o zdrowie zapytać
Wychodzą Melodia poważna

Po chwili wchodzi Edmund, poprawia brodę, wchodzi żona Teofila i spotyka idącego z drugiej strony Edmunda

Żona

Edmundzie czemu tak wczesnie już wstałeś ?

Dzisiaj taki deszczowy dzień.

Mślałam że będziesz wypoczywał.

Jesteś taki blady. Na pewno się nie wyspałeś

Edmund

Spieszę się do kościoła,

Tam mnie dobry Jezus woła

I Matka Boża tam czeka

A kto ją kocha, ten nie zwleka

Żona

Ale ty jesteś przecież chory

A do kościoła daleka droga

Przecież w domu też się można

pomodlić do Boga

Edmund

Dzisiaj się dość dobrze czuję

I do kościoła z radością powędruję

Tyle mam spraw do omodlenia

Tyle próśb do wybłagania że nie dla mnie długie godziny spania

Żona odchodzi. Edmund przechodzi przez scenę i zatrzymuje się przed figurą Matki Bożej i w ciszy się modli .

Mel. smutna

2. Dzieci

Pobiegają dzieci

Dziecko I

Panie dobrodzieju, pomocy
Mama zachorowała już tamtej nocy

Dziecko II

Tak samo chorował nasz tata
I umarł nam tego lata

Dziecko III

My się tak bardzo tego boimy
Że do domu już sami nie wrócimy
Do kogo po pomoc pójść mamy ?
Żadnego lekarza w okolicy nie znamy

Dziecko

Zresztą na lekarza pieniędzy potrzeba
A u nas w domu straszna jest bieda

Dziecko

Nie ma jedzenia ani czystej pościeli
Matula sama na barłogu i w gorączce leży

Dziecko

Panie dobrodzieju kochany   *przysłucha się do Edmunda*
Przyjdź do naszej chałupy i ratuj naszą mamę

Edmund

Już dobrze skarby, pokażcie drogę
Jeśli będę umiał to chętnie pomogę

Zwraca się do Matki Bożej

Dużo ludzi choruje, wielu z nich umiera
A ich biedne dzieci opieki nie mają
Ktoś musi serce dla nich otwierać
Ktoś sierotami musi się zająć

Poradz mi najlepsza z Matek
Co mogę zrobić dla tych biednych dzieciak

Odchodzą i znikają za sceną

3. Sąsiadki

Spotykają się na drodze

Sąsiadka I

Hej, sąsiadko czyście słyszały
Co panicz Edmund robić próbuje
Jakiś zakon chce zakładać
Co się dziećmi zajmuje

Sąsiadka II

Ciekawe co to za panie
tam będą się dziećmi zajmowały
Pewnie te zakonnice
co z samego Paryża przyjechały

Sąsiadka III

Wielkie one panie
i życia naszego nie znają
Ani naszych zwyczajów
To i dzieci nam dobrze nie wychowają

Sąsiadka I

Plotki jakieś kumo droga.
Przecież zakonnice są od modlenia
A nie od dzieci bawienia

Sąsiadka II

A ja to od innej kumy słyszałam
ze do panicza Edmunda
Jakieś dziewczyny z naszej wsi się zgłosiły
I że to one będą sieroty bawiły

Sąsiadka II

A to ciekawe co się panu Edmundowi zamarzyło
Tego jeszcze u nas we wsi nie było
Żeby wiejskie dziewczyny do zakonu wstąpiły

Sąsiadka III

Poczekajcie drogie kumy

Czas to wszystko pokaże
czy tej sprawie Opatrzność Boża dobrą drogę wskaże   *wychodzą*

4. Ochronka

Mel- Idą dzieci

dzieci w Sali ochronkowej lub na łące

Siostra I

Usiądźcie dzieci, odpocznijcie sobie
Opowiem wam o biedronce
Którą dobry Pan Bóg stworzył
I dał jej zamieszkać na łące.
Biedronka choć była mała
Bardzo wdzięczna być umiała
Za to że ma skrzydełka kropkami ozdobione
Panu Bogu dziękowała
I z całego serca Go kochała

Dziecko

My też Pana Boga kochamy
Bo wiele darów od Niego mamy

Dziecko

Codziennie Bogu dziękujemy
Za to co od Niego otrzymujemy

Dziecko

Za siły i zdrowie, za kromkę chleba
Codziennie modlitwy wnosimy do nieba

Dziecko

Najbardziej zaś dziękujemy za to
Że Bóg nam dał kochaną mamę z tatą

Siostra II

A może teraz do Maryi się pomodlimy
i o zdrowie dla waszych rodziców poprosimy

Śpiewają fragment litanii do Matki Bożej. W czasie modlitwy wchodzi Edmund Bojanowski

Edmund

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus

Dzieci

Na wieki wieków. Amen.

Edmund

Słyszę ze dzieci ładnie śpiewają
Chyba Maryję bardzo kochają

Dziecko

My dzisiaj do Maryi prośby zanosimy
Bo za naszych rodziców się modlimy

Edmund

Głaszczcie po głowie jedno z dzieci

To pięknie, bardzo się cieszę wami
Jesteście Jezusa wielkimi skarbami

Dziecko

A my Pana Edmunda też bardzo kochamy
Bo dzięki panu tę ochronkę mamy *podbiegają do Edmunda*

Dziecko

W tej ochronce się bawimy, uczymy i pracujemy,
A dobry przykładu od św. Józefa bierzemy

Dziecko

Wczoraj nam siostra o nim opowiadała
I do pracy nas wszystkich zachęcała.

Dziecko

Dlatego wszystkie zabawki składamy,
o czystość naszej sali dbamy,
a w ogrodzie małe grządki uprawiamy.

Edmund

Widzę, że pięknie siostry słuchacie
A czy o biednych jak was prosiłem też pamiętacie?

Dziecko

Tym co mamy z biednymi się dzielimy,
a czwartki z domu swój chleb przynosimy

Dziecko

Między sobą ten chlebek wymieniamy
Bo niektóre dzieci tylko ciemny chleb przynoszą
A o biały nawet rodziców nie proszą.
Wiedzą przecież że rodziców ubogich mają,
Ale za to inne biały chlebek im dawają

Siostra

Drogie dzieci już czas na posiłek.
Wielką radość dzisiaj mamy
Bo z panem Edmundem do stołu zasiadamy
Razem z nim modlitwę dziś odmówimy
Dobrego Boga o błogosławieństwo poprosimy

Edmund z dziećmi

Przyjdź Panie Jezu, zasiądź razem z nami,
Jak siadywałeś razem z apostołami
I pobłogosław to pożywienie,
byśmy spożyli je z dziękczynieniem

5. Zakończenie

Narrator

Choć miał Edmund słabe zdrowie
Nie myślał wcale o sobie
Lecz o chorych i ubogich
Zwłaszcza małych dzieciach biednych

I dlatego choć żył dawno
To nie został zapomniany
Również przez nas , w naszej szkole
Dziś jest Edmund wspominany

Za tak dobre , wielkie serce
Pełne wiary i miłości
Mieszka teraz u Jezusa
Jest błogosławionym w niebie